

LBRIS

Foto copertă: Erik Karits/pixabay

Tehnoredactare: Violeta Mihulin

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

Gânduri pentru fiecare zi / Omraam Mikhaël

Aïvanhov. - București : Prosveta, 2025

Index

ISBN 978-973-8184-22-0

133.1

Omraam Mikhaël Aïvanhov

**GÂNDURI
PENTRU FIECARE ZI**

© Copyright 2025 Éditions Prosveta S.A. – 83600 Fréjus (France),

ISBN 978-2-8184-0644-1

Éditions numérique: 978-2-8184-0616-8

Ediția română: Editura Prosveta srl, ISBN 978-973-8184-22-0

2026

P R O S V E T A

În urmă cu mii de ani, un păstor s-a amuzat pe munte, săpând cu bățul său un mic șanț. Apoi au venit furtunile, zăpada, gerul, vânturile, soarele... Și astfel, după milenii, datorită muncii forțelor naturii, acel șanț a devenit un torent. Este bine să știți că același lucru se produce și în ființa omezească. Fiecare gând, fiecare sentiment se aseamănă cu o brazdă săpată în tine însuși, iar forțele psihice și spirituale contribuie la adâncirea brazdei.

Deci, pentru că astăzi începe un nou an, încercați să săpați și voi o brazdă în mintea voastră. Concentrați-vă asupra unei idei, formulați o dorință divină și păstrați-le întreaga zi în ființa voastră. Apoi, zilnic, toate puterile luminii vor veni să le întărească, susținându-vă în strădaniile voastre. Ele vă vor spune: „Amintește-ți că în prima zi a anului ai semnat, ți-ai pus pecetea, deci trebuie să-ți continui lucrarea!“.

Dacă doriți cu adevărat să intrați în legătură cu Cerul, faceți mai întâi efortul să atingeți culmea propriei ființe, menținându-vă acolo, prin gând, cât mai mult timp posibil. Dar cum este greu să menții timp îndelungat această intensitate, după un moment vă puteți relaxa, lăsându-vă purtați de lumină, ca și cum ați pluti pe o mare calmă. Nu mai gândiți, nu mai simțiți aproape nimic, dar sufletul vostru este aici, viu, vibrând, impregnându-se cu elementele cele mai curate și mai luminoase.

Apoi, când vă veți relua preocupările vieții zilnice, veți simți că aceste elemente spirituale restabilesc și armonizează totul în voi, căci dorința voastră de a lucra, de a-i ajuta pe alții, de a-i iubi, a crescut. Iar aceasta este o senzație care nu ne înșală.

Kether: Coroana; *Hohmah*: înțelepciunea; *Binah*: Inteligența; *Hesed*: Mila; *Gheburah*: Forța; *Tiferet*: Frumusețea; *Nețah*: Victoria; *Hod*: Slava; *Iesod*: Fundamentul; *Malhut*: Împărăția. Învățați să meditați asupra celor zece sefiroți, a Pomului Vieții, fiind conștienți că acest Pom se află în voi și că singura lucrare utilă este aceea de a-l face să crească, să înflorească, să rodească.

Nu trebuie să vă preocupe durata de timp a acestui proces de identificare. Poate va fi nevoie să reveniți de mii de ori asupra acestei imagini și să o însuflețiți, până când cei zece sefiroți înscriși în voi vor începe să vibreze, iar existența voastră interioară va fi luminată de toate strălucirile Pomului Vieții*.

* A se vedea planșa și nota de la pag. 192-193.

Organele de simț sunt asemenea unor uși prin care lumea exterioară ajunge până la sufletul nostru. De aceea, este foarte important să supraveghem ceea ce intră în acest fel în noi și, mai ales, imaginile și sunetele. Cine nu cunoaște influența pe care o au sunetele asupra vieții interioare a ființelor? Oamenii își expun urechile oricărui gen de muzică, fără a se întreba ce efecte ar avea asupra lor. De aceea auzim astăzi atâtea cacofonii!

Deci, fiți atenți și învățați să lucrați cu muzica, ca să vă puteți îmbogăți viața spirituală. Când simțiți că o muzică vă purifică, vă luminează și vă întărește, permițându-vă să aranjați și să unificați elementele ființei voastre interioare, încercați să o folosiți. Păstrați în mintea voastră, în sufletul nostru, o imagine, o lumină sau un gând înalt și muzica va fi acolo, ajutându-vă, înflăcăându-vă, propulsându-vă spre Cer.

În fiecare dimineață, după ce vă treziți, gândiți-vă că ziua care începe este cea mai importantă din întreaga voastră existență. De ce? Pentru că întreaga voastră existență depinde de felul în care veți trăi această zi. Iisus, care știa acest lucru, a spus: „Nu fiți îngrijorați de ziua de mâine, căci ziua de mâine își va purta singură de grijă. Fiecare zi își poartă grija ei“. Gândiți-vă la ziua de mâine, dar cu condiția să vă gândiți mai întâi la ziua de astăzi, trăind-o bine, altfel veți petrece fiecare mâine reparând greșelile comise în ajun.

Toți aceia care sunt preocupați de viitor, neglijând cele douăzeci și patru de ore pe care tocmai le trăiesc, își provoacă lacune în propria existență și vor reveni pe pământ pentru a corecta, a repara și a suferi. Dacă ajungeți să trăiți bine douăzeci și patru de ore, veți reuși să le pregătiți pe următoarele, nemaiavând nimic de reparat, căci programul ce se derulează devine ușor de realizat: terenul este defrișat, nu există îmbulzeală iar viața se ușurează.

Atât timp cât omul nu posedă lumina Științei Inițiatice, pentru a-i limpezi existența zilnică, el rămâne mulțumit de sine. Dar, în ziua în care este inundat de această lumină, el devine înspăimântat, căci este obligat să sesizeze că și-a pierdut timpul, că și-a risipit forțele în tot felul de activități inutile și nocive, și nu mai vrea decât să închidă ochii și să dispară.

Nu, nu trebuie nici să închizi ochii, nici să dispari, căci este de preferat să întâlnești lumina. Este de preferat să vezi adevărul, căci este singurul mod de a repara. Veți replica că veți suferi. Nu-i nimic, mai bine să suferim puțin, rămânând în lumină, căci nu ne servește la nimic să ne ascundem de adevăr pe care va trebui să-l vedem într-o bună zi, și cu cât o vom face mai târziu, cu atât va fi mai greu.

Stă scris în Evanghелиi: „*Dacă aveți credința puternică ca a unei grăunțe de muștar, veți putea spune acestui munte: Mută-ți locul, și acesta se va muta*“. Evident, este un simbol, Iisus nu s-a gândit că oamenii ar putea muta munții din loc, căci ei sunt bine așezați. Nu trebuie să vă preocupe mutarea munților, lăsați-i liniștiți, natura i-a plasat acolo unde trebuie, pentru ca ei să trimită anumiți curenți, anumite radiații.

Munții de care vorbește Iisus, sunt altfel de munți, situați în intelect, în inimă, în voință. Noi neglijăm toți acești munți de obscuritate, de egoism, de lene, și vrem să atacăm frumoșii și inocenții munți pe care Dumnezeu i-a zămislit! Iisus a mutat munții din loc? Nu, el nu se ocupa cu astfel de lucruri și totuși a mișcat munții, regate, continente întregi, dar în mintea și în inima oamenilor.

Suferința sau bucuria trăite de om nu pot fi subiecte de îndoială. El se poate îndoii de ceea ce vede, de ceea ce aude, de ceea ce atinge, dar de senzația pe care o simte nu se poate niciodată îndoii. Prin senzație, el este în inima lucrurilor, le gustă și le trăiește.

Câți oameni nu există pe pământ care privesc și nu simt nimic? Ei văd răsăritul soarelui, care este unul dintre cele mai frumoase spectacole ale naturii, și nu simt nimic!... La ce le servește atunci să-l vadă? La ce v-ar servi să vedeți Cerul deschizându-se în față, dacă nu reacționați deloc în fața acestor splendori? În timp ce, dacă simțiți Cerul, este ca și cum el s-ar găsi în voi și nici nu aveți nevoie să-l vedeți.

Trebuie să înțelegeți: tot ceea ce vedem, ce atingem și credem că ținem aproape de noi, se află, de fapt, departe de noi. Numai ceea ce simțim este aproape de noi. De aceea, adevărata clarviziune o găsim în senzațiile interioare, profunde, și nu în viziunea a ceva ce se află în exteriorul nostru.

Prima carte a Tarotului, denumită „Scamatorul“, corespunde primei litere a alfabetului ebraic: *Alef*. Ea reprezintă un om stând în picioare, în fața unei mese, cu un braț ridicat și celălalt lăsat. Deci, este un om pe cale să acționeze. Dar ce face el? Prin brațul ridicat, el intră în contact cu Cerul, iar prin cel lăsat intră în contact cu pământul, cu oamenii. El primește forțele Cerului, care îl traversează, și le dăruiește pământului.

El este litera *Alef* care, schematic, seamănă cu un om care are un braț ridicat spre Cer și altul lăsat spre pământ. Dar *Alef* reprezintă și știința de a lua forțe de la pământ și a le proiecta spre Cer. Deci, el este un intermediar, fapt explicat de Iisus prin cuvintele: „*Nimeni nu poate ajunge la Tatăl Ceresc decât trecând prin mine*“. Pentru cabaliști, *Alef* este omul perfect, pentru că, legat fiind de Cer, el lucrează pentru pământ, pentru omenire.

Viața nu este altceva decât un schimb continuu între om și univers. Viața cosmică îl cuprinde pe om, acesta o impregnează cu propriile-i emanații, apoi urmează despărțirea. Din nou, el absoarbe această viață, și tot din nou el o trimite în spațiu. Sunt schimburi permanente între om și univers ce poartă numele de nutriție, respirație și iubire. Acela care nu face schimburi, moare.

Trebuie să facem schimburi cu pământul, ca să trăim în planul fizic; trebuie să facem schimburi cu apa, pentru a trăi în planul astral, inima; trebuie să facem schimburi cu aerul, pentru a trăi în planul mental, intelectul.* Trebuie să facem schimburi cu căldura și lumina pentru a putea trăi în suflet și în spirit.

Corpul fizic are nevoie de hrană pentru a supraviețui dar inima, intelectul, sufletul și spiritul au și ele nevoie de hrană. Necunoașterea acestui adevăr i-a condus pe oameni la pierderea sensului vieții.

* A vedea nota și planșa de la pag. 379-381.

„Împărăția Cerului se aseamănă cu drojdia pe care femeia a pus-o în trei măsuri de făină, până când aluatul a crescut“. În această împărăție a Cerurilor, a cărei venire pe pământ a anunțat-o Iisus, oamenii sunt aceia care trebuie să se asemeze cu drojdia. Dacă vor munci pentru a deveni fermenți spirituali, vor putea prin prezenta lor, prin emanațiile lor, să influențeze lumea întreagă. Aceasta depinde de intensitatea luminii din ei, de iubirea lor și de forța convingerilor lor.

Dar, pentru a efectua această lucrare, sunt necesare metode pe care nu le dă decât un învățământ, un sistem filozofic. Acum depinde de fiecare dintre voi să înțelegeți necesitatea de a trăi o nouă viață, cu o înțelegere mai largă a lucrurilor, sprijiniți, hrăniți de iubirea impersonală și de o voință tară limite. Numai așa veți deveni un factor benefic, constructiv, pentru întreaga lume.

Fericirea voastră depinde de puterea pe care o aveți ca să vă schimbați starea de conștiință, desprinzându-vă de regiunile inconștientului, ale subconștientului și ale supra-conștiinței, pentru a vă înălța până la regiunile supraconștientei sau ale conștiinței divine, unde vă veți scufunda într-un ocean de lumină.

Făcând acest exercițiu, veți constata că nu sunteți limitați numai la corpul vostru fizic și la cele cinci simțuri, căci ființa voastră se poate prelungi până la infinit. În această fuziune cu lumea divină, împlinită chiar și pentru câteva momente, veți simți că Eul vostru superior, care este o parte din Dumnezeu-Însuși, pătrunde puțin câte puțin în voi... Până în ziua în care, tot ceea ce nu ați putut înțelege încă, vă va fi dăruit dintr-odată.

Când vorbiți de calitățile cuiva, chiar dacă s-ar părea că exagerați, voi vă referiți la adevăratul lui Eu superior. Deseori când vorbiți despre cineva, în realitate nu despre el vorbiți, ci despre o parte din el însuși, despre corp, abdomen, sex sau despre picioarele pe care nu și le spală! Dar, toate acestea nu-l reprezintă. De fapt, el este o divinitate.

Stă scris în cărțile sfinte: „*Voi sunteți dumnezei*“. Acești dumnezei, pe care pentru moment nu-i prea vedem manifestându-se, sunt înmormântați undeva, ascunși sub straturi cenușii, dar ei există în interiorul nostru, așteptând să fie descoperiți.